

[Industriministeren]

præsidentens indberetningspligt, og dette kan resultere i, at beslutningerne flyttes andetsteds hen.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod de af hr. Wilhjelm og fru Anne Grete Holmsgård stillede ændringsforslag.

Gade (SF):

Jeg er lidt forundret over, at industriministeren mener, at det er et spørgsmål om mistillid, for det fremgår af et tidligere svar fra daværende handelsminister Ivar Nørgaard, at formålet med disse repræsentanter er, at de skal medvirke til at holde øje med almindelige samfundsmæssige interesser og hensyn og at fremme den af lovgivningsmagten formulerede erhvervspolitiske målsætning samt at styrke efterlevelsen af den af samfundet gennem Danmarks Nationalbank fastlagte pengepolitik. Det interessante ved de forslag, som VS har fremsat, er jo netop, at de ikke oses af mistillid til banksystemet, men er en konkret anvisning på, hvordan man i realiteten kan opfylde en del af de formål, som blev angivet i betænkningen, der lå for den nuværende lovs vedtagelse. Det kan være morsomt og interessant og måske også politisk opportunt at gøre VS' forslag til helt revolutionære forslag, men det er de faktisk ikke. Det er et spørgsmål om at få en større gennemsigthed på dette område, så at vi i højere grad kunne imødegå den ofte berettigede kritik af den ordning, vi har i dag, hvor mange mennesker hæfter sig ved, at det er lukket, at det f.eks. er amtsborgmestre, der indstiller – hvad skal vi sige? – amtsborgmestre til posterne.

Så vil jeg sige til hr. Wilhjelm bemærkninger til SF, at tingene jo ikke er helt statiske. Når vi ikke vil gå med til at afskaffe ordningen, hænger det sammen med, at vi tror, at tingene også kan udvikle sig, og at der også kunne komme bedre ordninger end den eksisterende ordning ved et andet politisk flertal og med en anden politisk vilje.

Wilhjelm (VS):

Jeg kan først bekræfte over for industriministeren, at jeg ikke havde ventet hans støtte. Vi ved fra førstebehandling, at de konservative denne gang går ind for at afskaffe ordningen. Det har de ikke gjort hver gang. Der var et enkelt år – jeg tror, det var 1977 –

hvor den konservative ordfører argumenterede for, at det var en udmærket gidselordning – han brugte ikke lige de ord, men det var faktisk det, han sagde – idet det var en ordning, der var udmærket til at dæmpe den offentlige kritik af pengeinstitutterne. Det er lige præcis, hvad det er, hvis det overhovedet er noget.

Men de konservative er nu kommet til en klar erkendelse af, at man gerne vil have den afskaffet, så jeg ventede selvfølgelig heller ikke støtte fra den side til at få indført rettigheder og pligter for samfundsrepræsentanterne.

Jeg skylder vel også at sige til den konservative ordfører, som harcelerede lidt over, at vi bruger udtrykket »bredere samfundshensyn«: det er da rigtigt, at det er et meget vagt udtryk, men det er præcis det, der står i bemærkningerne til den lov, der blev indført i 1974. Det var præcis det, der var begrundelsen for at indføre samfundsrepræsentanterne: at de skulle varetage bredere samfundshensyn end de almindelige, forretningsmæssige hensyn, som bankerne traditionelt tog. Det er i øvrigt defineret i bemærkningerne til den lov, så når man skriver det her, kan man gå tilbage og se, hvad det faktisk betyder; så er det lige så præcist som begrundelsen for samfundsrepræsentanterne – hverken mere eller mindre.

Nu vil jeg ikke længere sige, at jeg er skuffet over socialdemokratiet og de radikale, for det ville nok også være lidt forkert at hævde. Det kommer ikke helt bag på os, at de optræder sådan, men jeg synes, at man skal lægge mærke til, at socialdemokratiet og de radikale, som har holdt denne gidselordning i live nu i otte år, ikke engang vil stille en ordfører op at argumentere omkring rettigheder og pligter for samfundsrepræsentanterne, eller hvorfor vi ellers overhovedet skal have dem.

Til allersidst vil jeg sige til hr. Gade og SF, at jeg synes, konsekvensen må være, at nu kan man ikke længere betragte denne ordning som et udgangspunkt for en bedre ordning. Nu er det demonstreret gennem de syv år, hvor vi har haft denne sag til debat, at de radikale og socialdemokratiet ikke vil indføre rettigheder og pligter for disse samfundsrepræsentanter, men insisterer på at fastholde det som en gidsel- og benordning. Så kan man ikke blive ved med at argumen-